

Élia — Angka Dalapan

Yerikho

Jeff Pippenger

2023-10-09

Dina awal Israél literal baheula jeung ogé dina awal Israél rohani modéren, dina pameuntasan Laut Beureum, sarta saterusna dina kuciwa anu gedé, dimimitian runtuyan ujian anu maju satapak demi satapak, anu tungtungna nepi ka ujian panungtungan. Gagalna ujian anu pamungkas éta dina kitab Bilangan jeung dina sajarah Millerite nandaan awalna pangumbaraan di padang gurun.

“Salila opat puluh taun, kateuercayaan, gegerendengan, jeung pambrontakan geus ngahalangan Israil baheula asup ka tanah Kanaan. Dosa-dosa anu sarua geus ngalambatkeun asupna Israil modéren kana Kanaan sawarga. Dina duanana hal, jangji-jangji Allah lain nu salah. Anu ngajaga urang tetep lila kénéh di ieu dunya pinuh ku dosa jeung kasedihan téh nya éta kateuercayaan, kadunyaan, teu dipasrahkeun sapinuhna ka Allah, jeung paséa di antara umat anu ngaku kagungan Gusti.”

“Urang bisa waé kudu tetep cicing di dieu, di ieu dunya, salila mangtaun-taun deui ku sabab teu nurut, sakumaha anu kaalaman ku urang Israil; nanging demi Kristus, umat-Na ulah nambahan dosa kana dosa ku nuduh Allah kana akibat tina kalakuan lampahna sorangan anu salah.” Evangelism, 696.

Dina ahir sajarah Israil baheula, sakumaha dina awalna aya hiji prosés pangujian anu lumangsung laun-laun, anu réngsé nalika Israil literal baheula dibawa kana panawanan di Babul. Dina ahir Israil rohani modéren, maranéhna ogé bakal nyanghareupan hiji prosés pangujian anu lumangsung laun-laun. Prosés éta réngsé nalika umat Advent Laodikea diruntuhkeun ku hukum Minggu. Saperti halna jeung Israil baheula, Israil modéren bakal dibawa kana panawanan ku Babul rohani.

Gerakan Millerit anu mimiti sacara nubuatan dina taun 1798, sarta réngsé sacara resmi dina taun 1863, ngalambangkeun gerakan saratus opat puluh opat rébu anu dimimitian dina taun 1989 sarta réngsé dina panutupan mangsa pamariksaan manusa jeung Kadatangan Kristus anu Kadua. Di antara réngséna gerakan Millerit jeung datangna gerakan anu kuat tina malaikat katilu, aya sajarah garéja Advent Poé Katujuh Laodisea anu kadaptar sacara hukum.

“Jarakna ukur sabelas poe lalampahan hungkul anu ngabentang antara Sinai jeung Kadesh, di tapel wates Kanaan; sarta kalayan harepan yén maranéhna enggal asup ka tanah anu saé téh, balaréa Israél neruskeun deui lalampahanana nalika ahirna méga éta méré tanda pikeun maju ka hareup. Yéhuwa parantos ngalakukeun mujijat-mujijat dina ngaluarkeun maranéhna ti Mesir, sarta berkah naon atuh anu henteu tiasa dipiharep ku maranéhna ayeuna, sanggeus maranéhna sacara resmi ngadamel perjangjian pikeun narima Anjeunna jadi Panguasa maranéhna, sarta parantos diaku minangka umat pilihan ti Nu Maha Luhur?” Patriarchs and Prophets, 376.

Lalampahan maranéhna anu pondok tungtungna jadi opat puluh taun, ku sabab kateuercayaan jeung kalalaworakeun maranéhna. Lamun maranéhna némbongkeun iman anu dumasar kana pangluputan anu agung ti pangbudakan, maranéhna tangtu geuwat meuntas Walungan Yordan sarta asup ka Tanah Jangji. Halangan kahiji maranéhna sanggeus éta bakal sarua jeung halangan anu engké disanghareupan ku Yosua. Sanggeus opat puluh taun, Israil sacara harfiah ninggalkeun gurun keusik nuju ka Tanah Jangji, jeung Yerikho jadi léngkah kahiji maranéhna, sarta éta nangtung minangka lambang kakawasaan Allah pikeun kasalametan ka unggal jalma anu percaya. Yerikho ogé mangrupikeun lambang tina pagawéan anu kudu disanghareupan ku gerakan Millerite dina taun 1863, tapi maranéhna mundur deui ka gurun keusik. Perlambangan Élia pakait langsung jeung perlambangan Yerikho, sarta penting pisan pikeun mertimbangkeun patalina sajarah Élia jeung Yerikho.

Ayeuna sesa lampah Omri anu dipigawe ku anjeunna, jeung kakawasaan anu dipintonkeunana, naha éta henteu kaunggel dina kitab babad raja-raja Israil? Tuluy Omri sare jeung karuhunna, sarta dikurebkeun di Samaria; jeung Ahab putrana ngarajaan gaganti anjeunna. Dina taun ka tilu puluh dalapan pamaréntahan Asa raja Yuda, mimiti Ahab putra Omri ngarajaan Israil; jeung Ahab putra Omri ngarajaan Israil di Samaria salila dua puluh dua taun. Ahab putra Omri nyieun kajahatan dina paningal PANGERAN, leuwih ti sakur anu saméméhna. Jeung kajadian, saolah-olah leumpang dina dosa-dosa Yerobeam putra Nebat téh perkara enteng pikeun anjeunna, anjeunna nyokot jadi pamajikan Izebel putri Etbaal raja urang Sidon, tuluy indit ngabdi ka Baal, sarta nyembah ka anjeunna. Anjeunna ngadegkeun altar pikeun Baal di imah Baal, anu geus diwangunna di Samaria. Jeung Ahab nyieun hiji rimbunan suci; jeung Ahab ngalakonan leuwih loba deui pikeun ngamurkaan PANGERAN Allah Israil batan sakabéh raja Israil anu saméméhna. Dina mangsana Hiel urang Betel ngawangun Yerikho: anjeunna nempatkeun pondasina ku Abiram cikalna, jeung masang gapurana ku Segub putra bungsuna, nurutkeun pangandika PANGERAN, anu diucapkeunana ku Yosua putra Nun. Jeung Elia urang Tisbe, anu kaasup pangeusi Giléad, ngadawuh ka Ahab, Demi PANGERAN Allah Israil anu jumeneng hirup, anu dipayuneun Mantenna sim kuring nangtung, moal aya ibun atawa hujan dina taun-taun ieu, iwal nurutkeun pangandika sim kuring. 1 Raja-raja 16:27–17:1.

Pasanggiri anu dipigawé ku Élia ngalawan déwa-déwa Ahab jeung Izebel di Gunung Karmel téh minangka réspon kana murtadna raja katujuh karajaan kalér Israél, anu “ngalakukeun leuwih loba pikeun ngamurkakeun PANGERAN, Allah Israél, tibatan sakabéh raja Israél anu miheulaan anjeunna.” Kecap “ngamurkakeun” dina éta petikan ngarujuk kana “poé pameunteu” anu dilambangkeun ku ujian kasapuluh dina Bilangan opat welas. Pangamurka Ahab ka Allah ngagambarkeun ujian panungtungan tina sapuluh ujian anu timbul ku laporan jahat ti sapuluh mata-mata dina Bilangan opat welas. Ku kituna, éta ngagambarkeun ujian panungtungan pikeun gerakan Millerite jeung ujian panungtungan pikeun saratus opat puluh opat rébu.

Ku sabab kitu, sakumaha anu diucapkeun ku Roh Suci, Poe ieu lamun maraneh rék ngadéngé sora-Na, Ulah ngakeraskeun haté maraneh, saperti dina mangsa pamarake, dina poé panggoda di gurun keusik. Ibrani 3:7, 8.

Dina “poé pangbangkit amarah” nubuat anu dilambangkeun ku Ahab, nabi Élia ngadoa supaya lamun éta diperlukeun, Allah ngadatangkeun panghukuman ka Israél, sangkan umat-Na tobat tina

dosa-dosa anu ku maranéhna keur dipilampah.

Bangsa Israil laun-laun geus leungit rasa sieun jeung hormatna ka Allah nepi ka pangandika-Na ngaliwatan Yosua geus taya beuratna pikeun maranéhna. “Dina mangsa anjeunna [Ahab] hirup, Hiel urang Bétel ngadegkeun Yérikho; anjeunna nempatkeun pondasina ku Abiram, anak cikalna, sarta masangkeun panto-panto gerbangna ku Segub, anak bungsuna, luyu jeung pangandika PANGERAN, anu geus diucapkeun-Na ku jalan Yosua bin Nun.”

“Salila Israél keur murtad, Élia tetep janten nabi Allah anu satia tur sajati. Jiwana anu satia kacida kalangenanana nalika anjeunna ningali yén kakurangpercayaan jeung kasatiaan anu dikhianatan téh gancang misahkeun bani Israél ti Allah, sarta anjeunna ngadoa supaya Allah nyalametkeun umat-Na. Anjeunna nyuhunkeun kalayan sumanget sangkan Gusti henteu sagemblengna miceun umat-Na anu dosa, tapi sangkan Mantenna, ku hukuman-hukuman lamun perlu, ngahudangkeun maranéhna kana panobatan, sarta henteu ngantep maranéhna nuluykeun kana kalakuan dosa anu beuki ngaleuwihan, nepi ka ku kituna ngamurka ka Mantenna pikeun ngancurkeun maranéhna salaku hiji bangsa.”

“Pangandika PANGERAN sumping ka Élia supaya anjeunna indit ka Ahab mawa panghukuman-panghukuman ti Mantenna ku lantaran dosa-dosa Israil. Élia ngalajengkeun lalampahan peuting jeung beurang nepi ka ngahontal karaton Ahab. Anjeunna henteu nyuhunkeun idin asup, sarta henteu ngantosan supaya diumumkeun sacara resmi. Teu disangka-sangka ku Ahab, Élia ngadeg di payuneun raja Samaria anu kagét, maké papakéan kasar saperti anu ilaharna dipaké ku para nabi. Anjeunna henteu nyuhunkeun hampura ku sabab kadatanganana anu ngadadak tanpa uleman; nanging, bari ngangkat leungeunna ka langit, anjeunna kalayan khidmat negeskeun demi Allah anu hirup, anu ngadamel langit jeung bumi, panghukuman-panghukuman anu bakal tumiba ka Israil: ‘Moal aya embun atawa hujan dina taun-taun ieu, iwal nurutkeun kana kecap abdi.’”

“Pangecam anu ngageunjeungkeun ieu ngeunaan hukuman-hukuman Allah ku lantaran dosa-dosa Israil murag ka raja murtad éta kawas halilintar. Anjeunna kaciri siga anu lumpuh ku kaheranan jeung ku kasieun; sarta saméméh anjeunna bisa pulih tina kagétna, Élia, tanpa nungguan ningali pangaruh pesenna, ngiles sakitu ngadadakna saperti waktu anjeunna datang. Pakasaban anjeunna nyaéta ngucapkeun firman cilaka ti Allah, sarta anjeunna geuwat undur. Kecapna geus ngonci pabandahan sawarga, sarta kecapna téh hiji-hijina konci anu bisa muka éta deui.” Testimonies, jilid 3, 273.

Israil parantos mopohokeun yén Yosua kantos maréntahkeun ka maranéhna kalayan teges supaya ulah ngahiji atanapi pakait jeung bangsa-bangsa kapir, sarta supaya ulah pisan ngawangun deui Yerikho. Sanajan perang Yerikho téh mangrupa démonstrasi anu agung tina kakawasaan Allah sarta lambang jangji Allah pikeun mingpin umat-Na asup ka Tanah Perjangjian, aya ogé dosa, kutuk, jeung pangluputan anu pakait jeung Yerikho. ‘Dosa’-na nyaéta dosa Akan anu ngidam-ngidam kana kabeungharan jeung pangaruh Yerikho, ‘kutuk’-na tumiba ka saha waé anu ngawangun deui Yerikho, sedengkeun sundal Rahab ngawakilan ‘pangluputan’. Akan hayang kana jubah Babilonia anu éndah. Manéhna nyangka bisa nyumputkeun dosana, sakumaha Adam jeung

Hawa narékahan nyumputkeun dosa maranéhna ku pakean tina daun kondang. Akan hayang kana kamakmuran anu dilambangkeun ku Yerikho, sarta manéhna miharep supaya pakait jeung Babul.

Yeriho dipidangkeun minangka lambang pagawean mawa amanat malaikat katilu ka sakuliah dunya, tapi éta ogé ngandung hiji panggeuing ngeunaan dosa mikanyaah jeung ngandelkeun dunya. Lambang Yeriho ogé ngamuat hiji kutuk kana ngawangun deui Yeriho, sarta Rahab ngagambarkeun jalma-jalma anu masih aya di Babul anu kaluar nalika sora tarik malaikat katilu diproklamasikeun.

Jiwa Elia anu satia téh kasedih. Amarahna hudang, sarta anjeunna pinuh ku timburu pikeun kamulyaan Allah. Anjeunna ningali yén Israil geus kacemplung kana murtad anu matak pikasieuneun. Jeung nalika anjeunna nginget perkara-perkara agung anu geus dipilampah ku Allah pikeun maranéhna, anjeunna katumpurkeun ku kasedih jeung kahéran. Tapi sakabéh ieu geus kaliwat dipopohokeun ku kalolobaan jalma. Anjeunna sumping ka payuneun Gusti, sarta, kalawan jiwana dipulas ku kanyeri, nyuhunkeun kalayan pageuh supaya Anjeunna nyalametkeun umat-Na upama kudu ku jalan panghukuman. Anjeunna nyuhunkeun ka Allah supaya nahan embun jeung hujan ti umat-Na anu teu nyaho syukur, nyaéta perbendaharaan sawarga, sangkan Israil anu murtad téa néangan ka allah-allah maranéhna kalawan sia, ka brahala-brahala maranéhna tina emas, kai, jeung batu, ka panonpoé, bulan, jeung béntang-béntang, supaya nyiraman jeung ngabeungharan bumi, sarta nyababkeun éta ngahasilkeun kalimpahan. Gusti nyarios ka Elia yén Anjeunna parantos ngadangu pangeranana sarta baris nahan embun jeung hujan ti umat-Na nepi ka maranéhna baralik ka Anjeunna kalawan tobat.

“Alloh geus sacara husus ngajaga umat-Na sangkan henteu campur gaul jeung bangsa-bangsa panyembah brahala di sabudeureun maranéhna, supaya haté maranéhna ulah kabobodo ku rungkun-rungkun jeung tempat-tempat suci, kuil-kuil jeung altar-altar anu matak narik ati, anu ditata ku cara anu pangmahalna jeung pangngagoda, pikeun nyasabkeun pancaindera, nepi ka dina pikiran umat éta Alloh kaganti.”

“Kota Yeriho dipasrahkeun kana brahala-brahala anu pangkaleuwihanana. Pangeusina kacida beungharna, tapi sagala kakayaan anu geus dipaparinkeun ku Allah ka maranéhna ku maranéhna dianggep minangka kurnia ti allah-allahna. Maranéhna boga emas jeung pérak kacida lobana; tapi, saperti jalma-jalma saméméh Banjir, maranéhna ruksak budi jeung ngahujat, sarta ngahina jeung ngamurkaeun Allah sawarga ku pagawéan-pagawéan jahatna. Panghukuman Allah geus digugah ngalawan Yeriho. Eta téh hiji benteng anu kuat. Tapi Panglima bala PANGERAN sorangan sumping ti sawarga pikeun mingpin bala sawarga dina nyerang kota éta. Malaikat-malaikat Allah nyekel tembok-tembokna anu gedé tur ngajugrugkeunana kana taneuh. Allah geus ngandika yén kota Yeriho kudu kena kutuk sarta sakumna kudu binasa iwal ti Rahab jeung sakulawargana. Ieu kudu disalametkeun ku lantaran kahadean anu dipintonkeun ku Rahab ka utusan-utusan PANGERAN. Pangandika PANGERAN ka eta umat nya éta: ‘And ye, in anywise keep yourselves from the accursed thing, lest ye make yourselves accursed, when ye take of the accursed thing, and make the camp of Israel a curse, and trouble it.’ ‘And Joshua adjured them at that time, saying, Cursed be the man before the Lord, that riseth up and buildeth this city Jericho: he shall lay the

foundation thereof in his first-born, and in his youngest son shall he set up the gates of it.”

“Allah kalintang taliti dina perkara Yérikho, sangkan jalma-jalma ulah kabita ku hal-hal anu ku pangeusina geus dipuja, sarta sangkan haténa ulah dipalingkeun ti Allah. Mantenna ngajaga umat-Na ku parentah-parentah anu kacida tegasna; sanajan kitu, sanajan geus aya parentah anu pinuh ku kasucian ti Allah ku sungut Yosua, Akan wani ngalanggar. Karanjinganana nyurung manéhna nyokot tina banda-banda anu ku Allah dilarang ku anjeunna dipapakeun, sabab kutuk Allah aya dina eta barang-barang. Jeung ku sabab dosa ieu jelema, Israél milik Allah jadi lemah kawas cai di hareupeun musuh-musuhna.”

“Yosua jeung para kokolot Israil aya dina kasangsaraan anu kacida beuratna. Maranéhna ngagolér di payuneun Peti Perjangjian Allah kalawan karendahan anu panghina-hinana, sabab PANGERAN bendu ka umat-Na. Maranéhna neneda jeung ceurik di payuneun Allah. PANGERAN nimbalan ka Yosua: ‘Hudang maneh; ku naon maneh ngagolér kitu bari nyarungkeb? Israil geus dosa, sarta maranéhna ogé geus ngalanggar perjangjian Kami anu ku Kami diparentahkeun ka maranéhna; sabab maranéhna malah geus nyokot tina barang anu kena kutuk, sarta geus maling ogé, geus nipu ogé, jeung geus nempatkeun éta di antara barang-barang maranéhna sorangan. Ku sabab kitu urang Israil teu bisa nangtung di hareupeun musuh-musuhna, tapi malik tonggong di hareupeun musuh-musuhna, lantaran maranéhna kena kutuk; sarta Kami moal nyarengan ka maranéh deui, iwal lamun maranéh ngamusnahkeun anu kena kutuk éta ti antara maranéh.’”

“Kuring geus dipintonkeun yén di dieu Allah ngagambarkeun kumaha Anjeunna nganggap dosa di antara jalma-jalma anu ngaku minangka umat-Na anu ngajaga parentah-parentah-Na. Jalma-jalma anu ku Anjeunna dipaparin kahormatan husus ku nyaksian pintonan-pintonan anu luar biasa tina kakawasaan-Na, saperti Israil baheula, sarta anu sanajan kitu masih waé wani ngalalaworakeun parentah-parentah-Na anu jelas, bakal jadi sasaran murka-Na. Anjeunna rek ngajar umat-Na yén kalalaworakeun jeung dosa téh kacida nganyenyeri ka Anjeunna sarta teu meunang dianggap enteng.” Testimonies, jilid 3, 263, 264.

Carita ngeunaan Yerikho ngamuat pangéling sangkan ulah ngandel kana kakuatan jeung kamulyaan anu katempo tina kota anu jahat tur beunghar. Dina nubuat Alkitab, hiji “kota” téh hiji karajaan, sarta Akan nyokot hiji jubah Babul. Dina harti profétis, jubah ngagambarkeun tabiat; ku kituna, dina “poé-poé panungtungan,” panyumputan jubah Babul ku Akan ngalambangkeun kahayang anu nyumput pikeun miboga tabiat Babul rohani. Tabiat, atawa gambar, Babul rohani téh nya éta anu dipikahayang ku Amérika Sarikat nalika éta ngahijikeun garéja jeung nagara.

Nyanghaiareupan kamungkinan yén para nonoman tina gerakan Millerite bakal diwajibkeun milu kana Perang Sipil, sarta nyadar kana perluna organisasi, para pamingpin gerakan éta tuluy ngahiji sacara hukum jeung éta bangsa anu beunghar, anu sabenerna maranéhna henteu kungsi kudu nyaluyukeun diri ka dinya. Malah Konstitusi ti nagara anu beunghar éta sorangan netepkeun yén sabenerna henteu kungsi diperlukeun supaya hiji garéja dihiijikeun jeung nagara. Aya sababaraha denominasi anu geus aya dina mangsa gerakan Millerite, anu nepi ka ayeuna kénéh masih aya; sawatara ti éta denominasi henteu kungsi asup kana hubungan hukum jeung pamaréntah Amérika Sarikat, sarta kaputusan maranéhna pikeun henteu ngadegkeun éta hubungan, henteu kungsi ku

cara naon baé ngahalangan maranéhna pikeun ngatur garéja-garéjana séwang-séwangan.

Lila sanggeus Yosua merangan di Yeriho, dina mangsa Ahab, sagala panginget ngeunaan murtadna Akan jeung karuksakan Yeriho geus dipopohokeun ku umat Allah anu murtad. Elia ngadoa ka Allah, nyuhunkeun sangkan, upama perlu, hukuman-hukuman Allah dilaksanakeun pikeun mawa umat-Na kana tobat. Nalika Maleakhi nyatet kecap-kecap panungtung tina Perjanjian Heubeul, jangji éta diteundeun dina kontéks Gusti nimpakeun kutuk ka dunya. Kutuk anu patali jeung Yeriho aya kana saha baé anu ngawangun deui Yeriho. Kutuk éta aya kana saha baé anu, saperti Akan, hayang ngandelkeun kabeungharan jeung kamakmuran anu patali jeung Yeriho. “Dosa” Akan ngalambangkeun kahayang batiniah anu nyumput, anu tacan disucikeun, pikeun maké jubah Babul. “Kutuk” téh ditujulkeun kana pagawéan ngalakonan kahayang-kahayang batiniah éta.

Wawaran Miller teh pesen Elia keur jamanna, sarta Perang Sipil ngagambarkeun panghukuman-panghukuman anu nyarengan pesen Elia. Di tengah-tengah Perang Sipil dina taun 1863, Adventisme Millerit ngawangun deui Yerikho, sakumaha kasaksian ku rinci-rinci kutuk Yosua ka saha waé anu ngalakukeun kitu.

Lajeng Yosua nimbalan aranjeunna dina waktu éta, saur-Na, “Dilaknat ku PANGERAN jalma anu hudang sarta ngawangun deui ieu kota Yeriho; dina anak cikalna manéhna bakal nempatkeun pondasina, sarta dina anak bungsuna manéhna bakal ngadegkeun panto-panto gerbangna.” Yosua 6:26.

Kecap “adjured” dina parentah Yosua téh ngandung harti sumpah sakaligus kutuk. Katakutuk lamun maranéh ngalanggar parentah Yosua, jeung meunang berkah lamun maranéh nyekel eta sumpah. Kecap anu ditarjamahkeun jadi “adjured” ogé ditarjamahkeun jadi “seven times” dina Imamat dua puluh genep. Sumpah jeung kutuk Musa, sakumaha ditepikeun ku Daniel dina pasal salapan, patalina jeung ngawangunna deui Yeriho.

Sumuhun, sakumna Israil geus ngalanggar hukum-Mantenna, malah ku nyimpang, nepi ka maranéhna teu nurut kana sora-Mantenna; ku sabab eta, kutuk geus dicurahkeun ka kami, kitu deui sumpah anu dituliskeun dina hukum Musa, abdi Allah, ku sabab kami geus dosa ka Anjeunna. Daniel 9:11.

Ibu White ngadawuh, “Allah taliti pisan ngeunaan Yerikho, supaya umat ulah katepaan ku pesona barang-barang anu kungsi disembah ku pangeusina sarta haténa dipalingkeun tina Allah.” Allah taliti pisan dina ngalaksanakeun karuksakan Yerikho, ku sabab éta Anjeunna ogé taliti pisan dina nyatet pangéling anu dilambangkeun ku Achan. Anjeunna taliti dina nyatet kutuk anu patali jeung ngawangun deui Yerikho, sarta ogé taliti dina netepkeun taktik ilahi anu dipaké pikeun ngaruntuhkeun témbok-témbokna.

Ieu téh tangtu pisan Yesus, minangka Panglima bala PANGERAN, anu maréntahkeun ka para malaikat supaya ngaruntuhkeun témbok Yérikho, sarta dina Firman Allah euweuh hiji-hiji ogé anu kajadian ku kabeneran bae; tapi dina ieu hal, nabi awéwé éta nyarios ka urang yén “Allah téh kacida talitina ngeunaan Yérikho.” Salila tujuh poé peti perjangjian diarak ngurilingan kota éta,

sarta dina nubuatan sapoé téh sataun. Prinsip éta geus kacatet dina awal opat puluh taun pangumbaraan di padang gurun, sarta dina ahir opat puluh taun éta maranéhna ngurilingan Yérikho salila tujuh poé.

Numutkeun jumlah poé nalika maranéh mariksakeun tanah éta, nyaéta opat puluh poé, sapoé pikeun sataun, maranéh bakal nanggung kajahatan maranéh, nyaéta opat puluh taun, sarta maranéh bakal nyaho putusna jangji Kami. Bilangan 14:34.

Salila tujuh poe Peti Perjangjian dibawa ngurilingan kota éta, sarta dina poe katujuh Peti éta dibawa ngurilingan kota éta “tujuh kali.” Ieu méré dua kasaksian nabi yén Yerikho aya patalina jeung “tujuh kali” tina sumpah Musa. Umat perjangjian Allah téh imam-imam, sarta tujuh imam niup tujuh tarompet.

Aranjeun oge, minangka batu-batu anu hirup, keur diwangun jadi hiji imah rohani, hiji imam-imam anu suci, pikeun ngahaturkeun kurban-kurban rohani, anu katarima ku Allah ku jalan Yesus Kristus. 1 Petrus 2:5.

Tarompet ngalambangkeun boh hiji pesen panggeuing, boh hiji hukuman, atawa hiji panggero kana panglawungan suci, gumantung kana kontéks tempat éta ayana. Dina poé-poé panungtungan, hiji tarompet kudu ditiup ku para pangawas, sakumaha éta ditiup ku kaum Millerit dina sajarah maranéhna. Para imam ngalambangkeun para pangawas dina témbok Sion anu niup tarompet, mapatahan umat Allah ngeunaan hiji hukuman anu bakal datang, bari sakaligus ogé ngagero jalma-jalma anu sarua éta kana hiji panglawungan suci.

Tiup sangkakala di Sion, jeung disadaeun tanda panggeuing di gunung Kami anu suci; sing ngageter sakumna nu nyicingan éta tanah; sabab poé PANGERAN parantos sumping, sabab éta geus deukeut pisan ... Tiup sangkakala di Sion, sucikeun hiji puasa, panggil hiji kumpulan raya anu suci: Kumpulkeun rahayat, sucikeun jamaah, himpunkeun para kokolot, kumpulkeun barudak, jeung anu keur nyusu kana dada: sing kaluar panganten lalaki ti kamarna, jeung panganten awéwé ti pangkengna. Sing para imam, para palayan PANGERAN, ceurik antara serambi jeung altar, sarta sing maranéhna nyebut kieu, “Hampura rahayat-Mu, nun PANGERAN, jeung ulah pasrahkeun pusaka-Mu kana panyawad, nepi ka bangsa-bangsa kahir maréntah ka maranéhna: ku naon maranéhna kudu nyebut di antara bangsa-bangsa, ‘Di mana Allah maranéhna?’” Joel 2:1, 15–17.

Pesen tarompét téh nyaéta pesen Élia. Sakabéh rupa-rupa pamakéan kecap “tujuh” dina Yosua pasal genep, nyaéta kecap anu sarua atawa turunan anu patali tina kecap anu ditarjamahkeun jadi “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep. Sanajan kitu, hidangan dongéng anu dibagikeun ku para teolog Laodikia ngaku yén kecap anu ditarjamahkeun jadi “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep ngan saukur ngagambarkeun kapenuhan kakawasaan, atawa kasampurnaan, atawa rupa-rupa variasi bodo séjén tina panolakan maranéhna yén Miller leres nalika nerapkeun hiji ajén numerik kana kecap anu ditarjamahkeun jadi “tujuh kali.” Para imam mingpin umat ngurilingan kota éta tujuh kali, lain sacara pinuh atawa lengkep ngurilingan Yérikho. Kecap anu ditarjamahkeun jadi “tujuh kali” ngawakilan hiji ajén numerik!

Di Yérikho, nalika éta umat surak ngagorowok, hal éta ngawakilan sora tarik ti saratus opat puluh opat rébu, anu dipotong kaluar tina gunung lain ku leungeun dina Daniel pasal dua, anu nempas jeung ngarempag arca éta jadi ruksak.

Jeung dina mangsa raja-raja ieu, Allah sawarga bakal ngadegkeun hiji karajaan, anu moal kungsi diruksak; jeung karajaan éta moal dipasrahkeun ka bangsa séjén, tapi éta bakal ngarempagkeun jeung ngabasmu sakabéh karajaan ieu, sarta éta bakal tetep nangtung salalanggengna. Ku sabab maneh nempo yén batu éta dipotong tina gunung kalayan henteu ku leungeun, jeung yén éta ngarempagkeun beusi, tambaga, taneuh liat, pérak, jeung emas; Allah Nu Mahaagung parantos nembongkeun ka éta raja naon anu bakal kajadian engké: sarta impian éta tangtu, jeung tafsirna pasti. Daniel 2:44, 45.

Allah taliti dina nyatet logam-logam mulia anu kapanggih di Yerikho, nyaéta emas, pérak, tambaga, jeung beusi. Sacara profétis, taneuh liat ngalambangkeun umat Allah saperti anu dilambangkeun ku Rahab. Yerikho ngalambangkeun ahir sakumna karajaan dunya dina mangsa seruan tarik ti saratus opat puluh opat rébu.

Tapi sakabéh pérak, jeung emas, jeung bejana tina tambaga jeung beusi, disucikeun pikeun PANGERAN; éta kudu diasupkeun kana perbendaharaan PANGERAN. Yosua 6:19.

Yérikho ngawakilan padamelan nalukkeun Tanah Jangji, anu ngalambangkeun padamelan gerakan perkasa tina malaikat katilu. Padamelan éta ngawengku hiji pangéling, hiji panyapa, jeung kasalametan pikeun jalma-jalma anu aya di luar kalungguhan kapamimpinan imam, sakumaha diwakilan ku awéwé palacuran, Rahab.

“kutuk” nubuatan Yosua engké kacumponan dina mangsa Ahab jeung Élia. Kutuk ngalawan ngawangun deui Yérikho ngandung ramalan anu husus yén jalma anu ngalakukeun éta bakal kaleungitan putra bungsuna nalika anjeunna ngadegkeun panto-panto gerbang Yérikho, sarta anjeunna bakal kaleungitan putra cikalna nalika anjeunna nempatkeun pondasina. Dina jaman Élia, Hiel urang Bétel ngalaksanakeun éta nubuat, sarta putra bungsuna maot nalika anjeunna ngadegkeun panto-panto gerbang, jeung putra cikalna maot nalika anjeunna nempatkeun pondasina. “Kutuk” anu patali jeung amanat Élia dilambangkeun ku pagawéan ngawangun deui Yérikho.

Lalajo, Kami baris ngutus ka maraneh Elia nabi saméméh datangna poé PANGERAN anu agung jeung matak pikasieuneun: Jeung anjeunna bakal ngabalikkeun haté para bapa ka anak-anakna, jeung haté anak-anak ka para bapana, supaya ulah Kami datang sarta neunggeul bumi ku panyapa. Maleakhi 4:5, 6.

Kutuk sajarah Millerite anu patali jeung amanat Élia ti Miller geus diprediksi ku Yosua sarta digenepan dina mangsa Élia jeung Ahab.

Dina mangsa anjeunna, Hiel urang Bétel ngawangun Yeriho; dasar kota éta diteundeunana ku harga pupusna Abiram, anak cikalna, sarta panto-pantona dipasangna ku harga pupusna Segub, anak bungsuna, nurutkeun firman PANGERAN anu geus dikedalkeun-Na ku jalan Yosua bin Nun. 1 Raja-raja 16:34.

Kutuk ngawangun deui Yerikho teu bisa dipisahkeun tina nembongna kakawasaan anu ku Allah dipraktékkeun dina ngaruntuhkeun témbok Yerikho. Sister White nyarios, “Jalma-jalma anu ku Anjeunna geus sacara husus dipaparin kahormatan pikeun nyaksian pintonan-pintonan luar biasa tina kakawasaan-Na, saperti Israél baheula, sarta sanajan kitu masih waé wani teu ngindung kana parentah-parentah-Na anu écés, bakal jadi sasaran amarah-Na.” Kaum Millerit kakara milu dina nembongna kakawasaan Allah anu ngahontal puncakna dina Seruan Tengah Peuting, tapi maranéhna nolak sumpah tujuh kali ti Musa, anu ku Daniel ogé diidentifikasi minangka kutukna Musa.

Ngaran mangrupikeun lambang tina tabiat dina Firman Allah, sareng ngaran lalaki anu ngawangun deui Yerikho, babarengan jeung ngaran putra cikalna jeung putra bungsuna, ngandung harti anu kacida nerapkeunana. Hiel hartina Allah anu hirup tur perkasa, sarta nunjukkeun yén Hiel téh saurang pangikut Allah anu hirup. Kanyataan yén anjeunna diidentifikasikeun minangka urang Bétel ngaitkeun anjeunna jeung garéja. Abiram, putra cikalna, hartina bapa kaluhuran, dina harti dipaparin kamulyaan sarta diangkat luhur. Putra bungsuna, Segub, hartina luhur, sarta ngangkat jeung ngaluhungkeun. Katilu ngaran éta ngagambarkeun unsur-unsur tina tabiat Allah, tapi dina kontéks nubuat anu ku maranéhna digenepan, éta ngagambarkeun saurang lalaki anu keur ngangkat jeung ngaluhungkeun dirina sorangan saluhureun Allah Nu Mahakawasa anu parantos ngaruntuhkeun Yerikho. “Gerbang” dina nubuat ngagambarkeun hiji garéja.

“Pikeun jiwa anu handap asor tur percaya, imah Allah di bumi téh panto sawarga. Lagu pamuji, doa, kecap-kecap anu diucapkeun ku para wakil Kristus, nya éta sarana-sarana anu geus ditetepkeun ku Allah pikeun nyiapkeun hiji umat pikeun garéja di luhur, pikeun ibadah anu leuwih mulya, anu ka jerona moal aya nanaon anu najiskeun bisa asup.” Testimonies, jilid 5, 491.

Mimiti pagawéan pikeun ngamimitian hiji garéja dimimitian dina taun 1860, sakumaha kasaksian ku para sajarawan Adventis saperti Arthur White, incu Ellen White.

“Sanajan Ellen White geus nyerat jeung medalkeun tulisan anu cukup jembar ngeunaan kabutuhan katertiban dina ngatur padamelan gereja (tingali Early Writings, 97–104), sarta sanajan James White geus ngajaga sangkan kabutuhan ieu tetep aya di payuneun para pangagem dina pidato-pidato jeung artikel-artikel Review, gereja lalaunan dina ngaléngkah. Naon anu geus dipidangkeun dina istilah-istilah umum, ditarima kalayan hadé, tapi waktu éta kudu ditarjamahkeun kana hal anu sipatna ngawangun, timbul panolakan jeung pangacung-acungan. Artikel-artikel pondok James White dina bulan Pébruari ngagerakkeun henteu saeutik jalma tina kaayaan puas diri, sarta ayeuna loba pisan anu keur diomongkeun.”

“J. N. Loughborough, anu digawé babarengan jeung White di Michigan, nyaéta jalma kahiji anu ngaréspon. Kecap-kecapna sipatna satuju, tapi bari membela diri:”

“Aya anu nyebut, lamun maranéh ngatur diri sangkan bisa nyekel hak milik nurutkeun hukum, maranéh bakal jadi bagian ti Babul. Henteu; kuring ngarti yén aya bédana anu kacida écésna antara urang aya dina kaayaan sangkan bisa ngajaga hak milik urang ku hukum jeung ngagunakeun hukum pikeun ngajaga sarta maksa panémbong agama urang. Lamun salah ngajaga harta banda garéja, naha lain salah ogé pikeun jalma-jalma hiji-hiji nyekel hak milik

naon waé sacara sah?—Review and Herald, 8 Maret 1860.”

“James White parantos nutup kateranganana dina Review, ku nempatkeun perkara kabutuhan ayana organisasi pikeun kapentingan penerbitan di payuneun garéja ku kecap-kecap, ‘Upami aya anu ngabantah usul-usul kami, kersa maranéhna nyeratkeun hiji rancangan anu ku éta urang sabagé hiji umat tiasa meta?’—Ibid., 23 Pébruari 1860. Pangheulana ti antara para palayan anu nuju digawé di lapangan anu ngabales nyaéta R. F. Cottrell, saurang redaktur korespondén anu tangguh tina Review. Réaksi langsungna écés pisan négatif.”

“‘Sadérék White parantos nyuhunkeun ka para sadérék sangkan nyarios patalina jeung usul anjeunna pikeun ngamankeun harta banda garéja. Kuring henteu terang kalawan pasti léngkah naon anu dimaksud ku anjeunna dina saran ieu, tapi kuring ngartos yén maksudna nyaéta sangkan meunangkeun status badan agama anu dilegalkeun nurutkeun hukum. Pikeun diri kuring sorangan, kuring nganggap yén éta bakal salah lamun ‘ngajadikeun ngaran keur urang,’ sabab éta aya dina dasar Babul. Kuring henteu nyangka yén Allah bakal nyatujuan éta.—Ibid., 22 Maret 1860.” Arthur White, Ellen G. White, jilid 1, 420, 421.

James White mimiti usahana pikeun ngajadikeun hiji garéja dina taun 1860, sarta garéja dilambangkeun ku “gerbang”. Ellen White nyarios kieu ngeunaan taun 1860.

“Dina taun 1860 maot ngaléngkah ngaliwatan lawang imah urang, sarta megatkeun dahan pangngora tina tangkal kulawarga urang. Herbert leutik, anu lahir tanggal 20 Séptémber 1860, pupus tanggal 14 Désémber dina taun anu sarua.” Testimonies, jilid 1, 103.

Dina taun 1863, kulawarga White ogé kaleungitan putra cikalna. Sanggeus ulin sarta awakna jadi kacida panasna, anjeunna asup ka kamar tempat bagan-bagan lawon disiapkeun, tuluy sare sakeudeung dina sababaraha lawon beueus anu dipaké pikeun nyiapkeun bagan-bagan éta. Bagan taun 1843 jeung 1850 ngawakilan pondasi gerakan Millerite. Bagan anu dijieun dina taun 1863 ngawakilan panolakan kana “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep sakumaha saméméhna geus diwakilan dina dua loh Habakuk. Éta nampilkeun hiji talatah pondasi palsu.

“Nalika dina Jumaah, 27 Nopémber [1863], kolotna nepi ka Topsham, maranéhna manggihan tilu putrana jeung Adelia keur ngantosan maranéhna di stasion. Kabéh katingalina dina kaayaan séhat, iwal ti Henry, anu keur katarajang pilek. Tapi dina Salasa saterusna, 1 Désémber, Henry gering pisan ku panyakit radang paru-paru. Taun-taun ti harita Willie, lanceuk pangbungsuna, ngarekonstruksi éta carita.”

“Salila kolotna teu aya, Henry jeung Edson, dina pangawasan Brother Howland, kacida sibukna ngalampirkeun bagan-bagan kana lawon, sangkan siap dijual. Maranéhna digawé di hiji wangunan toko sewaan kira-kira sablok ti imah kulawarga Howland. Ahirna maranéhna meunang waktos reureuh salila sababaraha poé bari nungguan bagan-bagan dikirim ti Boston.... Sanggeus balik tina leumpang jauh sapanjang sisi walungan, anjeunna [Henry] kalayan teu dipikir heula ngagolér tuluy saré dina sababaraha lawon beueus anu dipaké pikeun ngajanggelekkeun bagan-bagan kertas. Angin tiris niup asup tina jandéla anu kabuka. Kaluputan ieu nyababkeun anjeunna katarajang pilek parna.” Arthur White, Ellen G. White, jilid 2, 70.

Dina taun 1863, gerakan Millerite dipungkas ku kabentukna hiji garéja sarta ku panolakan kana kayaktian-kayaktian dasar anu digambarkeun dina dua loh Habakuk. Pamingpin utamana, sakumaha dilambangkeun ku Hiel urang Bétel, geus ngamimitian pagawean ngadegkeun panto-panto gerbang dina taun 1860 sarta kaleungitan putra bungsuna lantaran ngalakukeun éta. Dina taun 1863, bagan-bagan palsu jadi tempat pangreureuhan tempat putra cikal Hiel ngaringkuk sare. Anjeunna katibanan tiis sarta pupus dina taun anu sarua. Pupusna éta patali langsung jeung sare dina bagan-bagan anu harita keur diproduksi. Tapi bagan anu keur diproduksi dina taun 1863 téh nya éta palsuna tina pondasi anu ku Elia, anu dilambangkeun ku Miller, geus diadegkeun.

Parentah Yosua pikeun ngalawan ngadegkeun deui Yerikho ditepikeun ku kecap “adjure.” Ieu ngawakilan hiji sumpah jeung hiji kutuk, sarta éta téh kecap anu sarua nu ditarjamahkeun jadi “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep. Éta téh kutuk anu ngiringan amanat Élia, sarta kutuk éta kajadian dina taun 1860 jeung 1863 nalika Adventisme Millerit ngadegkeun deui Yerikho ku ngabentuk hiji garéja anu sah sacara hukum jeung ku nampik batu sandungan Miller. Hiel téh urang Betel, ku kituna sacara profétis nekenkeun pagawean Hiel dina ngadegkeun deui Yerikho, minangka pagawean ngawangun hiji garéja.

“kutuk” Yosua diproklamasikeun patalina jeung carita peperangan Yeriho, hiji peperangan anu teu bisa dicaritakeun tanpa terus-terusan nyebut “tujuh kali.”

Dina taun 1863, amanat atawa “sumpah” Musa, sakumaha ditepikeun ku Élia, sarta diwakilan ku William Miller, ngahasilkeun hiji “kutuk.” Boh amanat Musa boh pagawean Élia ditampik. Élia mulang dina taun 1989, nanging teu disambungkeun deui ka Musa nepi ka sanggeus 11 Séptémber 2001. Inpormasi éta can acan dibéla, tapi éta taya cacadna.

“Para palayan anu teu disucikeun keur ngaruntuykeun diri ngalawan Allah. Maranéhna muji Kristus jeung allah dunya ieu dina hiji hembusan anu sarua. Sanajan dina pangakuanana maranéhna narima Kristus, maranéhna nangkep Barabbas, sarta ku lampahna maranéhna nyebut, ‘Lain Ieu Jalma, tapi Barabbas.’ Sing sakur anu maca ieu padalisan waspada. Iblis geus gumedé ku naon anu bisa dipigawéna. Manéhna nyangka bisa ngabubarkeun kasatunggalan anu dipidoakeun ku Kristus sangkan aya di jero garéja-Na. Manéhna nyebut, ‘Kuring bakal maju sarta jadi roh bohong pikeun nipu saha waé anu bisa ku kuring ditipu, pikeun nyalahkeun, jeung ngahukum, sarta ngabohongkeun.’ Sing anak tipu daya jeung kasaksian palsu dipiara ku hiji garéja anu geus ngabogaan cahaya anu gedé, bukti anu gedé, sarta éta garéja bakal miceun amanat anu geus dikirim ku Gusti, sarta narima panegesan-panegesan anu pangteu masuk akalna, ogé sangkaan-sangkaan palsu jeung tiori-tiori palsu. Iblis seuri kana kabodoanana, sabab manéhna terang naon ari bebeneran.”

“Loba anu baris nangtung dina mimbar-mimbar urang bari nyekel obor nubuat palsu dina leungeunna, anu disulut tina obor naraka milik Iblis. Lamun karaguan jeung teu percaya dipiara, para palayan anu satia bakal dicabut ti antara jalma-jalma anu nyangka dirina nyaho kacida lobana. ‘Lamun engkau nyaho,’ saur Kristus, ‘nya éta ogé dina poe maneh ieu, perkara-perkara anu kaasup kana katengtreman maneh! tapi ayeuna eta disumputkeun tina panon maneh.’”

“Najan kitu, pondasi Allah tetep pageuh. Gusti uninga ka maranéhna anu kagungan-Na. Palayan anu geus disucikeun ulah aya kalicikan dina sungutna. Manehna kudu kabuka siga beurang, leupas tina unggal rereged kajahatan. Palayanan jeung percetakan anu disucikeun bakal jadi hiji kakuatan dina nyorotkeun cahaya bebeneran ka ieu turunan anu bengkok. Cahaya, dulur-dulur, cahaya deui anu ku urang diperlukeun. Tiup tarompet di Sion; guligahkeun alarem di gunung suci. Kumpulkeun pasukan Gusti, jeung hate anu disucikeun, supaya ngadangu naon anu ku Gusti rek didawuhkeun ka umat-Na; sabab Anjeunna geus nambahan cahaya pikeun sakumna anu daék ngadangu. Muga maranéhna dipersenjatai jeung diparabotan, tuluy maju ka peperangan—pikeun nulungan Gusti ngalawan anu perkasa. Allah sorangan bakal ngadamel pagawean pikeun Israil. Unggal létah bohong bakal dibungkem. Leungeun para malaikat bakal ngaruntuhkeun muslihat tipu daya anu keur diwangun. Benteng-benteng Iblis moal kungsi meunang. Kameunangan bakal marengan amanat malaikat katilu. Sakumaha Panglima pasukan Gusti ngaruntuhkeun tembok Yerikho, kitu deui umat Gusti anu nurut kana parentah-parentah-Na bakal meunang, sarta sagala unsur anu nentang bakal dikalahkeun. Ulah aya saurang ogé anu ngeluh ngeunaan hamba-hamba Allah anu geus sumping ka maranéhna mawa amanat anu dikirim ti sawarga. Ulah deui neangan kasalahan dina diri maranéhna ku nyebut, ‘Aranjeunna teuing teges; omongan maranéhna teuing keras.’ Bisa jadi maranéhna nyarita tegas; tapi naha éta henteu diperlukeun? Allah bakal ngajadikeun ceuli para nu ngadangu ngagerendeng lamun maranéhna henteu nguping kana sora-Na atawa amanat-Na. Anjeunna bakal nganyatakeun hukuman ka jalma-jalma anu nolak pangandika Allah.”

“Iblis geus ngayakeun sagala rupa upaya anu mungkin sangkan teu aya nanaon anu datang di antara urang sabagé hiji umat pikeun nyarékan jeung negesan urang, sarta ngadesek urang supaya nyingkirkeun kasalahan-kasalahan urang. Tapi aya hiji umat anu bakal nanggung peti perjangjian Allah. Sabagian bakal kaluar ti antara urang, anu moal deui nanggung peti perjangjian. Tapi maranéhna moal bisa nyieun témbok pikeun ngahalangan bebeneran; sabab bebeneran bakal terus maju jeung naék nepi ka ahir. Baheula Allah geus ngagerakkeun jalma-jalma, sarta Anjeunna kénéh ngabogaan jalma-jalma anu meunang kasempetan, anu keur ngadagoan, anu geus disiapkeun pikeun ngalaksanakeun parentah-Na—jalma-jalma anu bakal nembus sagala pangwates, anu ngan ukur ibarat témbok anu dilabur ku moyok anu teu kacampur saimbang. Lamun Allah nempatkeun Roh-Na kana jalma-jalma, maranéhna bakal digawé. Maranéhna bakal ngumumkeun pangandika PANGERAN; maranéhna bakal ngagedékeun sorana kawas tarompet. Bebeneran moal dikurangan atawa leungit kakawasaanana dina leungeun maranéhna. Maranéhna bakal némbongkeun ka umat éta palanggaran-palanggaran maranéhna, jeung ka kulawarga Yakub dosa-dosana.” Testimonies to Ministers, 409–411.